

Sygn. akt III Kp 114/13

POSTANOWIENIE

Dnia 21 lutego 2013 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Orańska-Zdych

Protokolant: Adam Firuta

przy udziale Prokuratora: Violetty Gnatowskiej

po rozpoznaniu zażalenia pokrzywdzonych: **M. M., S. M., A. S., M. S., R. C. i K. C.**

na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia-Starego Miasta z dnia 16 listopada 2012 r. sygn. akt 2 Ds. 423/12 o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

na podstawie art. 465 § 1 k.p.k. i art. 437 § 1 k.p.k.

postanowił

uwzględnić zażalenie pokrzywdzonych: M. M., S. M., A. S., M. S., R. C. i K. C. oraz uchylić zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 16 listopada 2012 r. sygn. akt 2 Ds. 423/12 Prokurator Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia - Starego Miasta odmówił wszczęcia śledztwa w sprawie dokonanego przez J. D. w okresie od czerwca 2008 r. do maja 2010 r. we W. wyłudzenia mienia w kwocie nie mniejszej niż 645.000 zł na szkodę M. M., S. M., A. S., M. S., R. C. i K. C., tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa.

Powyższe postanowienie w terminie ustawowym zaskarżyli pokrzywdzeni za pośrednictwem swojego pełnomocnika, zarzucając:

1. obrazę przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, to jest art. 307 § 1, 2 i 3 k.p.k., wobec nieprzeprowadzenia przez organy postępowania przygotowawczego postępowania sprawdzającego w wymaganym przez przywołane przepisy zakresie, w tym w szczególności wobec nieprzeprowadzenia czynności, zmierzających do sprawdzenia faktów, lub uzupełnienia danych, zawartych w zawiadomieniu o przestępstwie;
2. obrazę przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, to jest art. 297 § 1 pkt 1, 2, 4 i 5 k.p.k. w zw. z art. 167 in fine k.p.k., wobec niezgromadzenia przez organy postępowania przygotowawczego w sposób wyczerpujący i kompletny materiału dowodowego w przedmiotowej sprawie;
3. błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę orzeczenia, który mógł mieć wpływ na treść wydanego postanowienia, wyrażający się w przyjęciu, iż od rozstrzygnięcia wydanego w postępowaniu prowadzonym przeciwko A. W., zależy odpowiedzialność J. D., zaś wszczęcie aktualnie śledztwa w przedmiotowej sprawie jest przedwczesne, podczas gdy ewentualna odpowiedzialność karna J. D. niezależna jest od odpowiedzialności pozostałych ewentualnie współdziałających osób.

Powołując się na powyższe skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia oraz wszczęcie i przeprowadzenie śledztwa, skutkującego wniesieniem do sądu aktu oskarżenia przeciwko ujawnionemu sprawcy.

Sąd zważył co następuje.

Zażalenie skarżących jest zasadne.

Jak wynika z pisemnego zawiadomienia pokrzywdzonych o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, wskazują oni okoliczności, dla których zarzucają J. D. wyłudzenie od nich środków pieniężnych. Podzielić można stanowisko Prokuratora, wyrażone w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, iż Prokuratura Rejonowa dla Wrocławia - Starego Miasta prowadziła postępowanie przeciwko A. W. (2), podejrzanemu o popełnienie tego samego czynu na szkodę tych samych pokrzywdzonych, które to postępowanie umorzono wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przez niego zarzucanego mu czynu. Nie można się natomiast zgodzić z wnioskiem Prokuratora, iż złożone przez pokrzywdzonych zawiadomienie dotyczące J. D. jest co najmniej przedwczesne z uwagi na fakt umorzenia postępowania dotyczącego tego samego czynu, a prowadzonego przeciwko innej osobie, jak również złożenia przez pokrzywdzonych subsydiarnego aktu oskarżenia przeciwko A. W.. Nie do przyjęcia jest natomiast stwierdzenie, iż merytoryczna decyzja w sprawie przeciwko A. W. może warunkować odpowiedzialność karną J. D.. W tym zakresie należy podzielić stanowisko skarżącego, ponieważ orzeczenie innego organu w przedmiocie winy jednej osoby nie może decydować o winie innej osoby w kontekście uwarunkowań danej sprawy. Jak wynika bowiem z dyspozycji art. 297 k.p.k., celem postępowania przygotowawczego jest przede wszystkim ustalenie, czy został popełniony czyn zabroniony, czy stanowi on przestępstwo oraz wykrycie i ujęcie sprawcy. Art. 307 k.p.k. przewiduje natomiast możliwość żądania uzupełnienia danych, zawartych w zawiadomieniu o przestępstwie, lub przeprowadzenia czynności sprawdzających, a nawet przesłuchania w charakterze świadka osoby zawiadamiającej. W przedmiotowej sprawie żadne z powyższych czynności nie zostały wykonane, a zatem nie odniesiono się merytorycznie do danych, zawartych w zawiadomieniu, a dotyczących wskazanej tam osoby. Dlatego też zarzut skarżącego w tym zakresie jest zasadny, a postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa należy aktualnie uznać za bezpodstawne.

Zbyt daleko idącym jest natomiast zarzut pokrzywdzonych, zawarty w punkcie II wniesionego zażalenia. O ile bowiem istotnie doszło do naruszenia przepisu art. 297 k.p.k. we wskazanym wyżej zakresie, o tyle nie można na obecnym etapie zarzucać niezgromadzenia wyczerpującego i kompletnego materiału dowodowego, gdyż takie czynności mają miejsce już po wszczęciu postępowania przygotowawczego, a nie przed podjęciem decyzji w tej sprawie.

Organ powołany do prowadzenia postępowania przygotowawczego winien zatem dokonać odpowiednich czynności sprawdzających w drodze wywiadu, rozpytania osób oraz zapoznania się z przedłożoną dokumentacją, a następnie rozważyć czy wobec dokonanych ustaleń istnieją dane dostatecznie uzasadniające podejrzenie popełnienia przestępstwa.

Z powyższych względów zaskarżone postanowienie, jako co najmniej przedwczesne, należało uchylić.